

"כך היה גאולתם של ישראל..."

רְאֵבָבָה שְׁלִמָּה וְעַמְּדָה מִזְמָרָת

לומר פקד פקודי אתכם אמר לו מסרת היא בידם מיסוף שלשון זה אני גואלם, אך אמר לאמ' זה הסיטן.
(המונח ח"ג)

סימן נס

i

(יח) ושמו לקולך. מאליהן. מכין שתאמר להם לשון זה מיד ישמעו לך לך. שכבר סימן זה מוסור בידם מיעקב ומיסוף, שבשلون הזה הנගאלין. יעקב אמר להם ואלהים פקדו אתכם, יוסף אמר להם פקד יפקד אלהים אתכם. לשון רשי". אויל זדרוש הרוב כי יוסף אמר פקדים פקדו. להגד שחייתה מסורת בידו מאביו⁷⁸. ובאהלה שמorth רבה⁷⁹ מיד ושמו לך לך. במסורת גאולה היא בידם של גואל שכיבא ויאמר להם מה, שחיותם גאולה הוא של אמת, זה לשונם בגאודה זו. ויש עלייך פקידה כפולה הוא גואל של אמת, וזה שמו משה במסורת הדעת לשאול ומגין להם שיאמינו⁸⁰ שם יוסף שמע מהי הנכיה אביכם. ומהם. ויש לומר כן קבלו מוסף שמע מהי הנכיה אביכם. שחר אשון שכיבא ויאמר להם בלשון הזה הוא יהה הגרא לאוטם גלווי יזרעא לפני הקבר⁸¹ שהלא יבא אדם וכוכב בהם, ברכ' הבתים. אבל במקומות אחר מצאתה שם⁸². אמר ר' חמא ברבי חנינא בן שיטים עשרה נחלש משה מבית אביו. למה, שאנו גודל בכיתה אביו וכוא ואמר להם המעשים⁸², לא זו אמנים בו, שהו אומרים אביו מסרנו לו לפי שיטוס מסרה לנו ולוי לקחת והקמת העمر. ולכך נחלש מבית אביו⁸³ וכשהלך והגד לישראל כל הדרבים. לפיקך האמינו בו שנאמר ויאמן העם (להלן ד לא). וכונתם שיטוס מסרה לנו לומו. שיעקב גלה סודו ליטוסך באחבותו אותו בו בלשון השבע יוסף לאחיו כלם גלה לנו כי הוא אמר להם כלשון הזה מפני המסורת שבירדו מאביו ואזה שיביה בדרר ברך

גָּמְנִי, מַעֲשֵׂה, וְלֹא

(בג) זיוורי בימים וגנו' – תניא, מותך חמשה דברים נג��ו ילו ישראל אל מצרים, מותך הקץ שנאמר יהו כבאים הרכמים הלהם, מותך צרה דרכיב' ויעקב, מותך צוהה ודרכיב' יושמע אליהם איה נאתקתם, מותך נוכת דרכיב' ויזכרו אליהם איה בריתו, מותך משובח ודרכיב' וירא אלהים ווועט אליהם^(ט) זיוורלט הענין פ' ג' ל"א.

יעוד היו שפוקפקו בזכותם מחתהיהם שהרי ישראלי שבאותו הדר
היו חותמים וכמו "שׁ וְלֹא בְשַׁחַר פָּסָק ח' ס' ב", בשעה שבא
משה לישראל ואמר להם בחידש זהה אתם נגאלין אמרו לו משה רבינו
אננו נגאלין וכל מצרים טומנה מערבי' שלנו. אמר להם הויל
ונזחוא חוץ בגאותכם אינו מבית בעכו' שלכם אלא מדרגת על ההרים
בר' ע"ש

גַּדְעָן יְהוָה גָּדוֹל

(10)

ר' יוחנן אמר קול דורי הפה זו היא וזה מלשון בקשעה
שפה ואמר לו יונתן בדורו שפה אמת נבגלאן אקרו לו
מלשונה ובנו ורבינו או נבגלאן וכל מאניכים מטפחת מעבדה
נורית שילנו אמר לךם הויל והוא חוץ בוגאלתחים איינו
מפנייט בעכורה וזה שילcum אלא קדרל גל על הנירוט
ו ר' יוחנן אמר קול דורי הפה זו היא וזה מלשון בקשעה

6

הנתגנה חדשה זו הייתה באור עליון, מעתיקא קרייש, ללא תלות בנסיבות של ישראל, אלא מכבריה רוחנית והבטחה להם.⁴ לו היו כבונם מטעוורדים לקראות באתערותה דלחמתה באמונה ובטחון בקב"ה שיגאלם מיך, מכל מצבי שדם, ללא תלות בנסיבות, יכול היה הימאותו אמצעי לשליטה על הארץ.⁵

תְּמִימָה וְעַמְּדָה
בְּמִזְמָרָה וְעַמְּדָה

75

לטאות נס נסניאן.

וידע מגדיר ט"פ"מ צ"מ' לר' שטחינוים עט' מזבב והלכ"ש פ"ר קלה, ונילך נבנ'ה, מוטב דבנ'ינוים עט' מזבב כפונט ר' לילך, וככמ"ש א"ר קהן לר' נבנ'ה מזבב שיין נבנ'ת יי"ש נבנ'ת, וחטא ווילך הילא"ט - מזבב קניינוים, ודע להליכת
- ברורו שטחינוים עט' הרשות

માનવ કરું જરૂરી

ונימ' בורחי מילא ג hollow קי. וטל וס למילר
גומל נטח חד כמפעלה. בס עט כתשנוהה כל מילא מקובל
ecc. ונומר חרכי מימי דרכ' בס טל פרך כל טומי⁸
מלא ט צו שלמות וחין ספק דרכ' מילא גולדה כי רקען
כך שטח מהלמה דגולדה. ונומר שעוד הילכני עלי נקודות
ועין ציבורות דף ס"ד חלון כתשנוהה כו' רשות פמות מתחי⁹
רכבת מיסחאל, וכפלט עמה ברלינו סטטוקה. בגדרהן
נהרט פחווי ערן כן רבינויס. כן צבירות נלומוס קלוב
ולורי טנטנוין רום הארגולה מתקני סלקו טכו' ממיכה
רכיב' :

10-22P.M., 31° F., 105% RH.